

Bestemmelsen om Huslejegotdgørelse forklares ved den Interesse, Staten har i, at Repræsentanterne ude har en passende Bolig, og skulde muliggøre en mere retfærdig Fastsættelse af Opholdstillæget.

Hvad Omkostningerne ved Lovforslagenes Gennemførelse angaar, vil de, som det vil ses af den finansielle Oversigt, andrage ca. 2 900 000 Kr. i Merudgift. Det nuværende Udenrigsministerium og de allerede bestaaende Poster giver, naar de sidst bevilgede Forhøjelser af Opholdspenge for Tjenestemænd i Udlandet lægges til Grund, en samlet aarlig Udgift til Udenrigsministeriets Tjeneste af ca. 3,7 Mill. Kr. Den saaledes foreslaaede Udvidelse ude og hjemme er begrænset til det mindst mulige af Hensyn til de finansielle Forhold, der opfordrer til at udvide den størst mulige Sparsommelighed. Men naar man til Trods herfor har ment at burde fremsætte disse to Lovforslag, er det sket ud fra den Forudsætning, at Omordningen og Udvidelsen er paatrængende nødvendig, og at de Udgifter, der her er Tale om, i Ords egentlige Forstand er produktive Udgifter og vil komme hele vort Samfund til gode.

Med disse Ord tillader jeg mig at anbefale disse to Lovforslag til det høje Tings Velvillie og til hurtigt Fremme.

Formanden: Derefter har Justitsministeren Ordet for at fremsætte de for hans Vedkommende i Dag anmeldte Lovforslag.

Justitsministeren (Rytter): Jeg har den Ære at fremsætte for det høje Ting *Forslag til Lov om midlertidig Ændring i Lov af 10. Maj 1915 om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse.* Efter de nugældende Regler refunderes der af Staten kun henholdsvis 3 Kr. og 2 Kr. pr. Sygedag. Man mener fra alle Sider, at det er for lidt. Der foreslaas derfor her en Forhøjelse af 50 pCt., saaledes at de 3 Kr. og de 2 Kr. bliver sat op til henholdsvis 4½ og 3 Kr. I øvrigt tillader jeg mig at henvise til de Lovforslagets ledsagende Motiver og henstiller til Tinget at modtage Lovforslaget med Velvillie.

Jeg har endvidere den Ære at fremsætte *Forslag til Lov om Nedsættelse af et Udvalg til at foretage Forarbejder til Opførelse af et nyt Sindssygehospital i Jylland.* Det har nemlig vist sig meget vanskeligt at udarbejde Tegninger og i det hele taget Projekter, saaledes at de Beløb, man kom til, var nogenlunde holdbare.

Det viste sig navnlig med Hensyn til alle tekniske Arbejder, at det spillede den allerstørste Rolle, hvor Hospitalet skulde ligge, hvor let Adgangen til at faa Elektricitet, til Vandafløb og alle den Slags Indretninger var. Som Følge deraf bliver ethvert Forslag fra Ministeriets Side aldeles usikkert. For at undgaa dette og for i det hele taget at faa Lovforslaget saa godt forberedt som muligt, ogsaa derved, at man eventuelt udskriver visse Præmiekonkurrencer, er Ministeriet gaaet den Vej at foreslaa Rigsdagen at bevilge et Beløb, som anvendes til at skaffe disse Oplysninger frem, men vel at mærke saaledes, at ikke Ministeren alene skal være Herre over det, men at der nedsættes et Udvalg, bestaaende af Medlemmer, valgte dels af Ministeriet og dels af Rigsdagen, som saa skulde overveje Sagen og fremkomme med et Forslag. Jeg vil gaa ud fra, at dette Udvalg vil søge at indhente Oplysninger fra de forskellige Steder, hvor der overhovedet kan være Tale om, at det paatænkte Sindssygehospital kunde blive lagt, og saa fremkomme med et Forslag.

Idet jeg ogsaa her tillader mig at henvise til Lovforslagets Motiver, haaber jeg, at Tinget vil modtage Forslaget med Velvillie.

Formanden: Derefter har Landbrugsministeren Ordet for at fremsætte de for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg har den Ære at fremsætte *Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Oprettelse af Husmandsbrug af 22. Juni 1917 samt Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i offentligt Eje af 4. Oktober 1919.* Om disse to Lovforslag, der begge vedrører Udstykning af Jord, men dog i Øjeblikket med større Berettigelse kan betegnes som Byggelove for det mindre Landbrug, tilsigtes det i saa stor Udstrækning, som de abnorme Forhold i Øjeblikket tillader det, med Støtte fra Statens Side at tilvejebringe Mulighed for, at Udstykningsarbejdet kan blive fortsat. Udstykningen af den danske Jord, saaledes som den er foregaaet ikke blot i de sidste 20 Aar, efter at Lovgivningsmagten paa særlig Maade har ydet Støtte dertil, men jeg tør sige i de sidste 100 Aar, har jo i mange Henseender været af overordentlig stor Betydning ikke blot for Landbruget, men for vort hele Samfund. Først og fremmest tør det siges,